

HUMORISTIČKO — SATIRIČKI LIST * BROJ 1 * GODINA 1 * VELJAČA 1981
* CIJENA 20 DINARA *

BOLJE VAM JE DA KUPITE
„BRODOLOM“ NEGO DA GA DOŽIVITE

UVODNIK

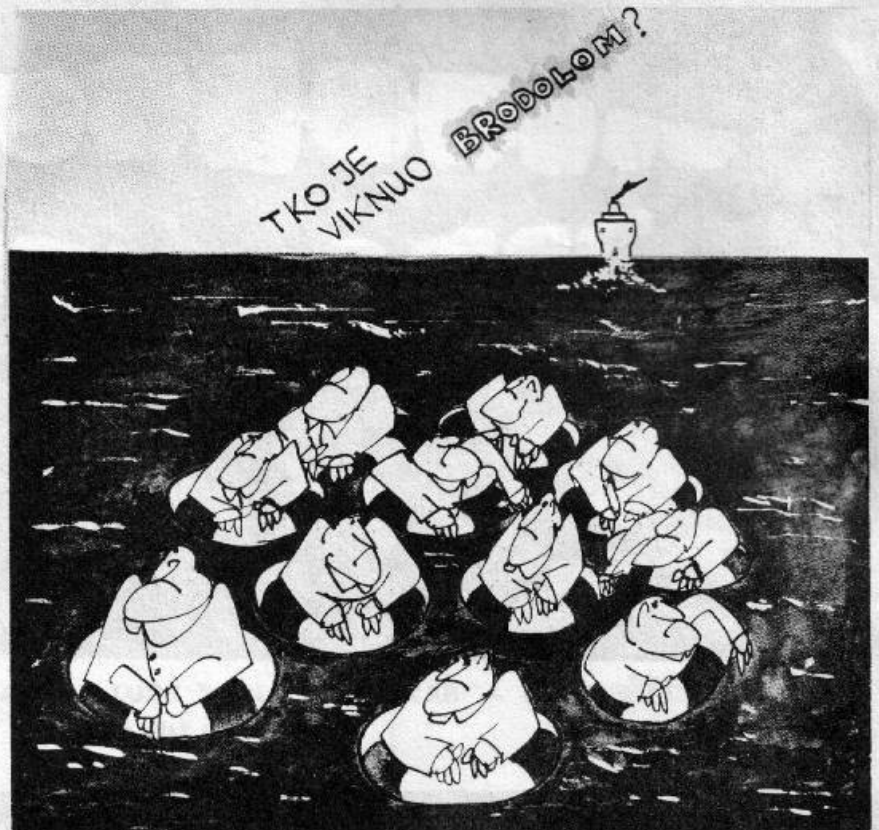
Nesvakidašnji je bio put nastanka »Brodoloma«. Od prvobitnog razmišljanja da njime popratimo ekološku izložbu »Ribe plivaju leđno«, koju opširnije predstavljamo na idućim stranicama, pa do konačnog opredjeljenja da to bude stalni humorističko-satirički mjesečnik.

No, da bi »Brodolom« to zaista i postao, valjalo je prethodno podosta toga riješiti. Otuda, valjda, i nešto sporije njegovo rađanje. Prvo, trebalo je naći nekoga tko će se potpisivati kao izdavač lista. Rekli smo: neka to bude Društvo za humor, satiru i karikaturu. Najprije smo morali osnovati takvo Društvo. To smo i učinili. Ali ne samo zato da bude izdavač lista, već i da organizira izložbe, humorističko-zabavne večeri, festival humora i još štošta što spada u isti koš.

Dalje, da bi list izlazio potrebna su sredstva. Ona su nam obećana takvom podrškom da nas je to upravo iznenadilo. Znači-imamo i lovu. Koliko-toliko. Uskoro će biti i više. Potrudit ćemo se da i sami nešto ostvarimo.

Naravno, dobro je poznato da su za novine potrebni suradnici, a kad je u pitanju list kao što je »Brodolom« onda se oni zovu karikaturisti i humoristi. Najiskrenije vjerujemo da će ih već u idućem broju biti i više. Onima koji nam pomognu stvarati list poručujemo: ako još niste onda ovih dana otvorite žiro-račun, jer od trećeg broja priloge honoriramo.

Napokon, valjalo nam je naći i tiskaru. To nam je pošlo za rukom uz najmanje problema. I tako je »Brodolom« stvoren.

»BRODOLOM« — HUMORISTIČKO-SATIRIČKI LIST + IZDAVAČ: DRUŠTVO ZA HUMOR, SATIRU I KARIKATURU SLAVONSKI BROT + PREDSEDAVAJUĆI: ANDRIJA VLAŠIĆ + GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK: STANISLAV DASOVIĆ + UREDNIK: JOZA ŠCRBAŠIĆ + TEHNIČKI UREDNIK: SLAVKO LEDIĆ + UREĐUJE REDAKCIJSKI KOLEGIJ: STANISLAV DASOVIĆ, JOZA ŠCRBAŠIĆ, SLAVKO LEDIĆ, ŽELJKO VENCL (TAJNIK REDAKCIJE), MLADEN BOGNAR, KREŠO SIMIĆ, TONI BARTEK, RAJKO SVILAR I MILAN TOMASEVIĆ + TISAK: »GRAFOSREM« SID + ZA TISKARU: MILAN VLAISAVLJEVIĆ + ADRESA REDAKCIJE: OMLADINSKA 2, 55.000 SLAVONSKI BROT + TELEFON: 232-121 I 231-826 + NASLOVNA STRANA PRVOG BROJA: MLADEN BOGNAR + LIST IZLAZI MJESEČNO

RAJKO SVILAR NA CIJELOJ STRANICI

SVAKA SLIČNOST SA RADIO-BRODOM SLUČAJNA

SRETNÁ BIČA

Zahvaljujući isključivo radničkoj klasi, žene su izvojevale ravnopravnost, ali u svakodnevnom životu su više naklonjene klasi koja je bliža kasi.

Na osnovu braka, muškarce dijelimo na tri grupe: neoženjene, oženjene i preženjene.

Dok se muškarci bore za fotelju, žene su mnogo humanije i uvijek spremne s nekim podijeliti krevet.

Nema ljepše mirovine nego kad te žena ostavi na miru.

Otkako se vratio s »medenog mjeseca« izgleda kao da su ga izujedale pčele.

Marinko Mijović

Kupovao sam joj cvijeće,
vodio je u restorane razne,
gdje novčanik začas isprazne.
Išli smo u duge šetnje,
u kazalište, kino, pa čak u operu;
iako je ne volim, previše se deru.
Ljubio sam je s puno strasti,
a i ona mene moram kaz'ti.
Bili smo najsretnija bića na
planeti,
a onda — ona mi se osveti.

☆ ☆ ☆

Sad tek vidim kolika sam bena,
već deset godina smo muž i žena.

Ilustracija: Josip Falica

PLASTIČNA BUDUĆNOST

— Elem, sastadosmo se gospodo da čujemo izvještaje o najnovijim istraživanjima rudnog i ostalog blaga u našoj neobično bogatoj zemlji! — lupnu lagano plastičnim čekićem po plastičnom stolu plastičnom desnicom, predsjednik gigantskog koncerna Plastoljub Vinilovski.

— Hm, kh, kh — nakašlje se potihlo sljedeći govornik, Veliki meštar od kemijskih znanosti, čovjek jednog oka plavog a drugog smeđeg, uvaženi Kiselinko Lakmus — mi smo, ovaj, naše specijalne istraživačke službe nedavno uspjeli nakon golemih napora uz rijeku Sumporaču pronaći stanovitosti količinu vode. Doduše, kemijska su istraživanja pokazala da je riječ o, za sada, atomima te stanovito rijetke i skupe tekućine, ali istraživanja ohrabruju.

— Izvrsno, služba vam se doista iskazala! — reći će zadovoljno Plastoljub Vinilovski ispivši najsukap čašu »smogo-cole«. Nego, recite, vidjeste li vi tu, tu, ovaj kako se zove, vodu, da vodu? Što vam se čini, kako to izgleda — jer ja sam vodu, naime vidio samo na slikama i o njoj čuo i čitao u superstručnoj literaturi?!

— Hm, ne bih vam uvaženi, znao točna kemijska i ostala svojstva, ali znanstvenici se kunu da je to posve neobična tvar, zamislite samo, polijete to recimo po ovome stolu, protrljate je i nestale bi recimo, ove mrlje... zaista veličanstveno!

— Da, i ja sam nešto naučio o tome — gromkim se glasom javi Veliki meštar za naftarije, naftaline, naftovode, ulja laka i teš-

ka, Uljko Masni — i naši su istraživači bušeći tlo u pustinji naišli na tragove te čudesne tvari, a jednom od inženjera je uspjelo proizvesti kap vode koju čuvamo kao kap nafte na dlanu.

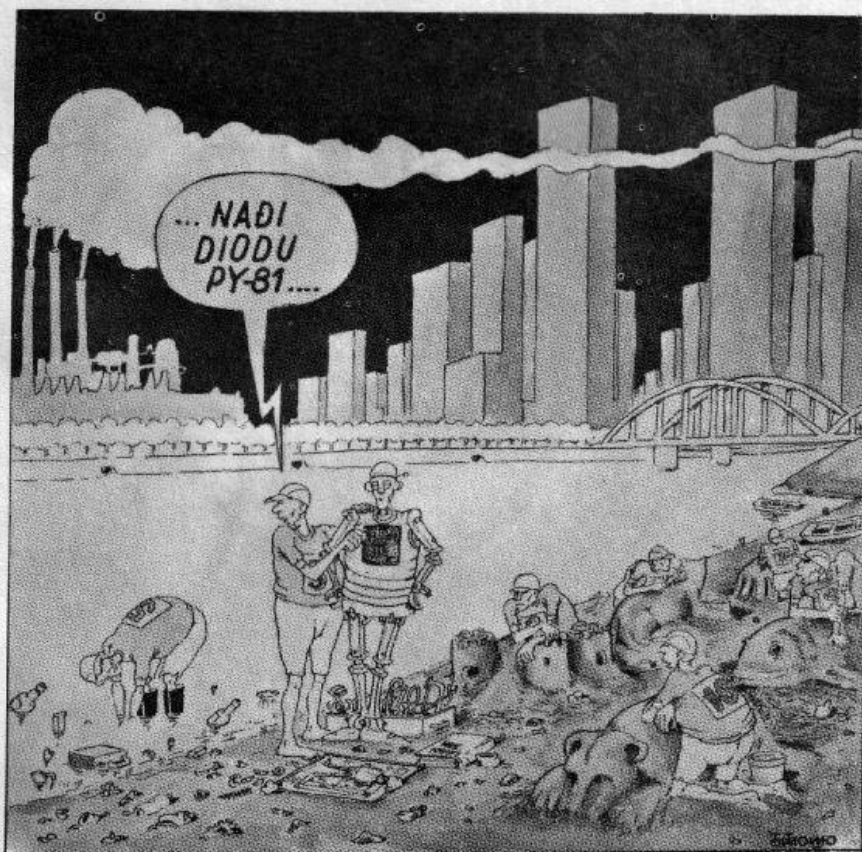
— Izvrsno, još jednom izvrsno! — pljesne plastičnim dlanovima predsjednik — nego, da čujem istraživače površinskih dijelova naše zemlje.

— Da — javi se u lice sivkasti čovječuljak, jedan od najvećih umova za traganje po površini, Veliki meštar od pijeska i kameinja, Silidio Prašinov. Javlja nam sa Sjevernog pola da je neki domorodac prije dva tjedna vidio u daljini nešto zeleno, pa kako je mislio da mu slabi vid, nije do danas svoje opažanje prijavio. Riječ je, kažu naši istureni odredi, o listu drveta. List je, ukoliko pogledate u Povijesnu enciklopediju, dio živoga organizma koji je do prije stotinjak godina, zamislite čuda, visio na nekom predmetu kojeg su naši preci nazivali drvo. Poslali smo odmah specijalnu ekspediciju na Sjeverni pol da bismo možda došli do toga čuda.

— Dakle, ove nam godine ne gine svjetska nagrada za istraživanja. Raspuštam sretan i zadovoljan ovaj cijenjeni skup — reče na kraju veselo Plastoljub Vinilovski — ova godina, godina 2083. bit će u našem znaku!

Napolju je mirno letio kostur vrapca, a plastična ribica zlatne boje mirno se praćakala u sumpornoj kiselini.

Robert Eržišnik

PISMO IZ TEŠNJA

Oni koji nikad nisu bili u Tešnju, a imaju namjeru doći, mogu doći preko Sindikata, a može i preko Doboja. Od Slav. Broda do Tešnja ima stotinjak kilometara, pa se kakvim-takvim autom može stići za sat i pol, ili za četiri sata, naravno, ako skrenete na samo jednu čašicu u Derventu.

Rekoh da se u Tešanj ide preko Doboja!

U ovom gradu, kad saznaju da netko putuje u Tešanj, svim će silama nastojati zadržati gosta koliko želi i o njihovom (dobojskom) trošku, samo da se ne bi uvjerio kako su Tešanjci duhovitiji od Dobojlja.

Ako dolazite autobusom kao i svugdje u svijetu, stat ćete na autobusnoj stanici. Samo s tom razlikom, što je u Tešnju taj objekat trebao biti izgrađen prije četiri godine. A još nije! Za to vrijeme je obavljeno nekoliko dogovora oko toga s koje strane treba dolaziti sunčeva svijetlost do objekta, pa onda, kako treba da se autobusi okreću... Jedna je grupa zadužena za pisanje referata i analiza kašnjenja autobusa.

I mogo toga...

Ali, kad ste već stigli, prvo ćete potražiti prenoćište. Ranije se hotel zvao »Park«, jer su se zbog dotrajalih prozora gosti osjećali doista kao u parku.

Usred Tešnja je drevna Gradina. Gradili su je i Rimljani i Turci, a u posljednje vrijeme detaljno se razrađuje ideja u Ugostiteljskom poduzeću i Općinskoj zajednici kulture kako da se na najvišoj kuli otvori jedan ugostiteljski objekt, posebno za one koji žele visoko letjeti. Kad se napiju, bilo bi im jeftino i lako da svoje želje, što se tiče letenja i ostvare.

Ima i Sahat-kula. Ona je jedino u Tešnju što otkucava, svi je slušamo i nitko za to ne odgovara. Poslije obavljenih radova na ovom starom objektu, uskoro će se postaviti i sijalica, pa će tako i odgovorni znati koliko je sati.

Što se tiče ostalih starina u mom gradu, mogu vam reći da su zastarjeli svi zaključci o mogućnostima redovnog izlaženja humorističkog lista »BOCKALO«. U ovom trenutku mogu vas obradovati da ću najkasnije u jesen pokrenuti novi list — u gradskom parku.

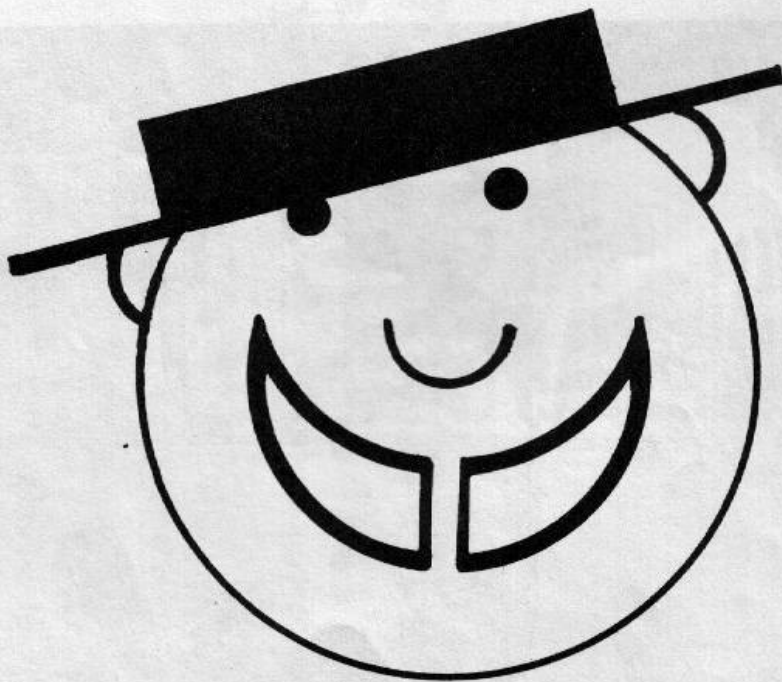
Svi budite za votku kail,
pozdrav šalje Terzić Smail.
Ako vam je do tog stalo,
pozdrav šalje i »BOCKALO«!

Jah! i ovo: izgradnjom Doma penzionera i omladina je dobila svoje prostorijske. Sada u velikoj dvorani po cijeli dan kartaju srednjoškolci kojima je dobro došlo što imaju nastavu u smjenama. Oni prije podne čuvaju mjesto za one poslije podne. Znajući da je za starije ljude šetnja prijeki lijek eto, mladi im i na ovaj način pomažu da produže životni vijek! Mladi i u Spomen-domu kulture imaju svoj prostor u kojem je namještaj skup, a još su skuplja alkoholna pića.

S obzirom da ovdje ima dosta smiješnih stvari Tešanj je dvaput bio organizator Festivala smijeha Bosne i Hercegovine.

Bit će tako i idućeg Dana smijeha kada će se pojaviti »BOCKALO« bolje uvezan, zajedno s urednikom i saradnicima.

Traje veljača, a ovdje se svake večeri pojavljuje jedna grupa mačaka koje se banjaju na Banji Vrućici; medvjeda još nemamo, ali nećemo ni u njima oskudijevati.

..... V R U Ć I M E C I

NE MOGU REĆI DA MI JE LOŠE.

DAJU MI ŠAKOM, A UZIMAJU KAPOM !

ŽIVOT NEKOG PRETVARA U DRAGI KAMEN,

A NEKOG U KAMEN ZA PRITISKANJE KISELOG KUPUSA

NAROD IMA DVA JEZIKA – JEDAN JE MATERNJI,

A DRUGIM ŠALJE U MATERINU.

MNOGE JOŠ SAMO ŠEŠIRI PODSJEĆAJU DA SU IMALI GLAVU

OTKAD GLEDAM TV, STALNO ME PLAŠE DA ĆU OĆORAVITI,

A NITKO NE SLUTI DA ĆU POŠAŠAVITI.

TKO PRESPAVALA SVOJIM PET MINUTA, BOLJE MU JE DA SE
NI KASNIJE NE PROBUDI.

NE VALJA STALNO DIZATI RUKU. TREBA JE NEKAD I
SPUSTITI – NEKOM PO GLAVI.

NISAM IMAO SREĆE NI U LJUBAVI S DRŽAVOM.

VARALA ME S DRUGIMA.

KADA JE U PITANJU SVINJSKI JEZIK,

SVI GA DRŽE ZA ZUBIMA.

Ispućao: IVAN BOŽDAR

PRISTUPNICA

U Društvo za humor, satiru i karikaturu — Slavonski Brod

Ime i prezime _____

Prebivalište _____

Ulica i broj _____

(potpis)

U _____ 1981.

DRUŠTVO ZA HUMOR, SATIRU I KARIKATURU SLAVONSKI BROD

Potvrđujemo da je drug-arica _____

platio-la 100— dinara članarine za 1981. godinu, te time godinu, te time stekao-la sva prava redovnog člana Društva.

U Slavonskom Brodu, _____, 1981.

(blagajnik)

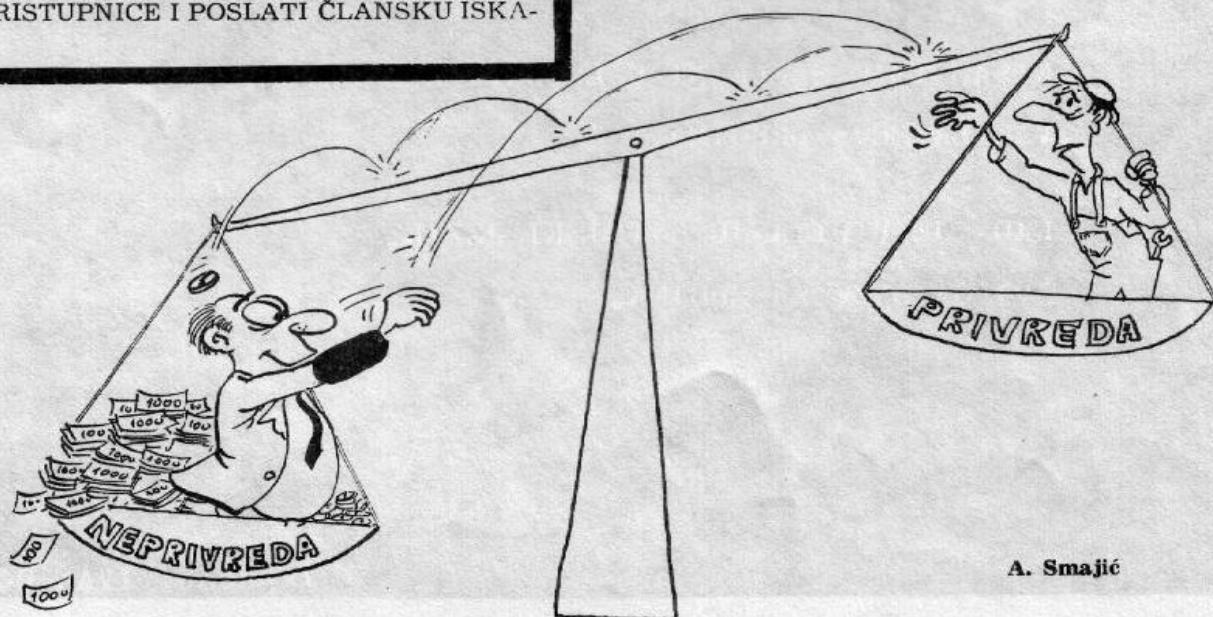
ISPUNITE PRISTUPNICU I POŠALJITE JE NA NAŠU ADRESU. NA ISTU ADRESU POŠALJITE 100 DINARA. PO PRIMITKU PRISTUPNICE I ČLANARINE MI ĆEMO VAM VRATITI ODREZAK (NE ŠNICLU) PRISTUPNICE I POSLATI ČLANSKU ISKAZNICU.

1. Član sudjeluje u radu Društva, te ima pravo birati i biti biran na sve funkcije u Društvu.

2. Član ima popust na list »Brodolom« (u pretplati) te na sva ostala izdanja Društva.

3. Član ima pravo besplatnog ulaza na sve priredbe i ostale manifestacije koje organizira Društvo.

4. Član se ima pridržavati odredbi Statuta Društva.

A. Smajić

ŠALTERSKA PJESMA

PONAVLJANJE JE MAJKA UČENJA

PO IZBORU KREŠE SIMIČA

ASVALT

Birokrata, čudna zvjerka
kroz šalter me hladno mjerka.

Još do njega nisam stigo
već me knjiži kroz indigo.

Traži da se stranka svaka
javi u pet primjeraka.

Za njega se svijet stvara
kroz rubriku formulara.

Zabavlja se tuđom brigom
kad je vidi pod indigom.

Njemu su i zore plave
manje više — mastiljave.

BOROMICIN

Pločnik! Staze! Ukratko: za tamne noći na Jelačićevom trgu bilo je nekoliko nesrećnih slučajeva. Preko onih provala bilo je polomljenih nogu, šija i tomu slično. Za vrijeme kiša vidjeli smo postavljene skele, da se predu zapreke. Ovo je na Korzu! U druge ulice bez sredstava za spasavanje ne može se ići. Doduse građevni ured imao je zimus nakanu, da popravi taj nesretni asfalt, ali kad je bilo razvijeno i ono što je valjalo, izišlo je službeno saopštenje da se ne može dalje, pošto se smrzava materijal. Grešnici smo a ipak smo vjerovali, i gojili nadu. Međutim kako je tada vlast usnula svoj zimski san nije se još ni danas probudila. Imademo već tri mjeseca ljeta, a nitko se ne miče, ništa se ne radi! Da se radi, treba u nas bičem iza leđa stajati. Opća poznata stvar.

("Brodске novine", broj 28, str. 3, god. II, od 29. svibnja 1920.)

SPREČAVANJE PROMETA

Neka g. g. poduzetnici gradnja, imaju običaj, da sav građevini materijal potrebni za gradnju, nagomilaju na pločniku i cesti, a time sprečavaju i oštećuju javni saobraćaj.

Osim građevnog materijala, gospoda poduzetnici daju još i iskopanu zemlju sa građenja na cestu stovariti, gdje leži po dva do tri tjedna a na mjestima i duže. Javni promet nesmijsu se zakrčiti pak bi molili građ. ured da u tom pogledu poduči poduzetnika i napravi malo reda, jer što je danas zakrčena Starčevićeva ulica upravo je sramota.

("Brodске novine" broj 32, str. 3, god. IV, od 12. kolovoza 1922.)

NERED I NEČISTOĆA U KUPALIŠTU NA POLOJU

Jedan nas građanin moli za ovo uvrštenje: Već nekoliko godina, redovno se idem kupati na Poloju.

Na Poloju je vrlo zgodno i ugodno kupanje, i lijepo se na daleko prostire pjesak za sunčanje.

Sve je to lijepo, ali uzaman, kad nemar našeg poglavarstva i policije, svu tu ljepotu Poloja kvari. Eto što je na stvari: Posle poldan, a osobito pod večer, kad je najljepše kupanje, dolaze mnogi kirijaši i špediterski kočijaši na pranje konja i kola, pa mjesto da otjeraju kola na niže — bar 50 metara od kupališta, oni zatjeraju konje i kola u Savu, poviš kupališta i tu napajaju krave i peru konje.

Napokon prijeti opasnost oboljenja nekakvoj priljepčivoj bolesti, od bolesti konja pa se već sada priča — u koju vjest istina ne vjerujemo — da su dvije gospode dobile šugu.

Liječnici preporučuju mnogima kupanje na Poloju radi oporavka, ali ako ovako i dalje potraje, slabo će se ko oporaviti.

("Brodске novine" broj 32, str. 3, god. IV, od 12. kolovoza 1922.)

BRODSKE NEUREDNOSTI

Znamo da je grad Brod na dosta prometnom mjestu, samo šteta je, da nitko ne marl, da se što u njemu uredi.

U Brodu najviše stradaju: seljaci, putnici i radnici, radi vode i zahoda.

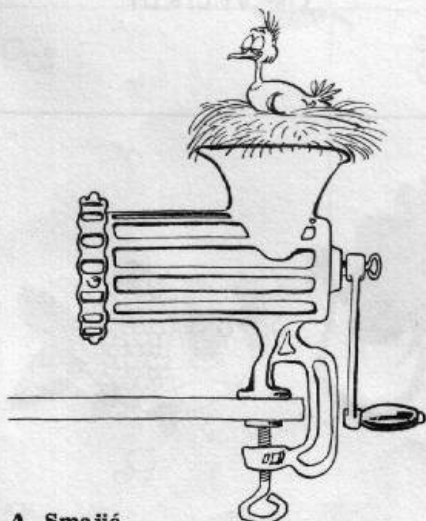
Mjesto vode moraju kupovati krahle, limunade i druga skupa nezdrava pića, a mjesto zahoda im služi šetalište Glasija. Baš Brod ima za tu svrhu zgodna mjesta, kao: Glasija, marvinsko sajmište, Vilsonov trg itd. Pogledajmo Bosnu koju računamo manje kulturnu, ali u tom su napredniji od nas. Zato bi trebalo da gradska uprava da malo više rada za uredbu grada.

Hrvatska zajednica, broj 27, str.3, god IV, od 7. srpnja, 1923. g.

PROLJEĆE

Već je dve nedjelje što imademo upravo prekrasno proljetno vrijeme. Toplo proljetno sunce izazvalo je i staro i mlado na ulicu, pa je osobito živahno uveće na savskom keju. Lijepo je za vidjeti zalazak sunca i isto dobnio izlazak mjeseca, koji je pun, čist i divno obasjajući lijep pogled na Savu. Šteta je samo što se je tako rano pojavila već i prašina, koja kvari svaki užitek, pa umoljavamo gradsko poglavarstvo, da date barem uveće političke ceste duž cijele Molinarijeve ulice.

("Brodске novine" broj 11, str. 4, god. IV, od 18. marta 1922. god.)

A. Smajić

To što je njemački kompozitor J. S. Bach posvetio svoju kantatu kavi (Kaffeekantate) i na taj način joj skinuo šešir, malo je važno. Nebitno. Uostalom, kao i spoznaja da kava potječe iz romantične etiopske pokrajine Kafa.

Sve je to, naprosto, zanemarivo za baj Ivu, sina Franje Tupića, za kojeg u krajnjem slučaju svi u šoru kažu da mu je otac. Istina je da baj Iva ima problema sa zakonitom suprugom Evom i kavom, koju, kako on tvrdi, nikad nije ni posebno volio. Ni kavu, ni Evu. Ali ne može bez njih.

— Zamisli bajo moj. Na stara mrcina Eva će me izludit, mene Ivu poznatu bečarinu. Izludit il na robiju oterat.

Osvrnuo sam se i skinuo naočale od iznenađenja. Baj Iva nije pretjerao; strina Eva je ispod suknje na noge nabila gumene čizme naranđaste boje s bijelim linijama i donom. Umjesto nezamjenjive marame, na glavu je stavila šubar od olinjalog krzna. Lice je premazala bojama iz kozmetičke kolekcije čiji je zaštitni znak, u to bih se mogao kladiti, indijanski poglavica pred svojom najvažnijom bitkom. Nisam se dobro ni sabrao, baj Iva nastavi.

— Ti znaš koji nas poso na gruntu očekuje. Da ti i ne spominjem marvu, živad i ostalo. Posla priko glave, a va luda izvadila pasoš pa putuje. Bog je trefio, ona časkom skokne do Austrije. U vom misecu bila je šest puta.

kuha kavu. Svit dolazi i odlazi, od silnog otvariziranja kuća se oladila ko štenara. No dubre od žene, Mara Stipina, dvaput na dan dođe, ugrije tur i popije pol litre kave. Još je to čeljade nikad nij kupilo, uvek divani da se mora izkonzultirat sa snajom. A ona je još veći slipac od Mare.

Baj Iva se trgne, prijeđe žuljevitom šakom preko čela i sav zbunjen uhvati me za ruku.

— Oprosti bajo, zaboravio sam. Ajmo i mi na kavu kod ne opajdare!

U maloj prohladnoj, ali zato aromatiziranoj kuhinji, dočekalo nas je oko desetak suseljana. Značajno su klimali glavama i srkali crni napitak. Mudrost im je virila iz očiju.

NIJE KAVA ZA BEĆARA

Riječi koje mi je uputio pri susretu u njegovoj avliji malo su me iznenadile, pa kad sam ga podsjetio da je poznato da se on slaže sa stri-nom Evom, gotovo se izbezumio.

— Bajo molim te, nemoj preuveličavat. Gad je to, a ne strina. Gde si ti vidio taku opajduru da je dobra. Pogledaj je kako izgleda, ko njaka, bože i prosti, seljačka opica.

Najednom je prekinuo. Izvadio je kutiju »Ibra«, zapalio drhtavim prstima i nastavio.

— Kava je zlo. Šverca frajla. Oće novaca. Kažem joj da traži pitu nad pogačom. Beštija, eto što je. Pa taj svit je pošandrc. Idu ko muve na, da oprostiš, drek. Kuća mi je puna svita, svi dolaze po kavu. To se izmudrilo. Prije neg kupe fertalj il dva, oće za probu. Po cili dan Eva

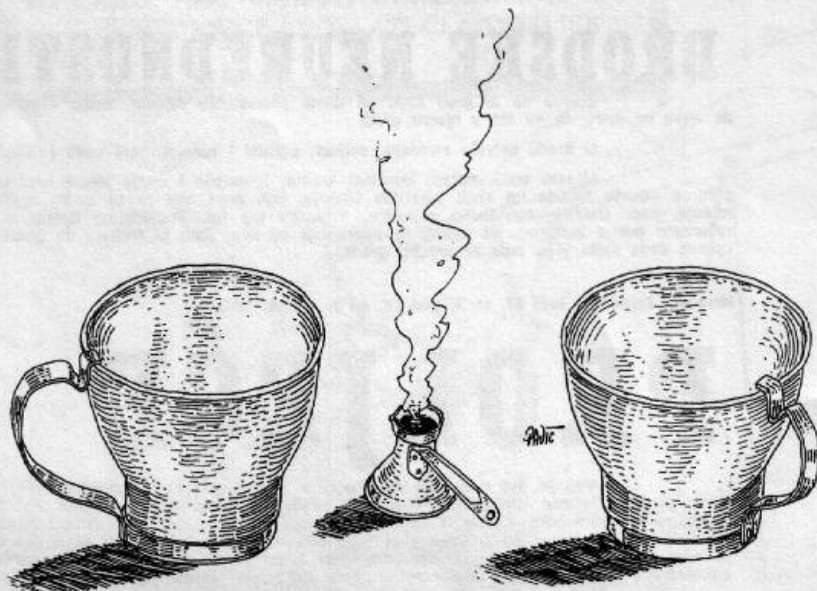
Popio sam i ja pola litre kave. Doći ću i sutra. Nisu mi baš ni potrebni zvuci kantate Bacha, važno je da se štedi. Hoću li i suprugu povesti, to za sada ne mogu tvrditi.

Božidar Krajnović — Baja

0 0 0

PRAVITE MALE BOMBE.
ONE SU PUNO JEFTINIJE
OD VELIKIH.

0 0 0 0

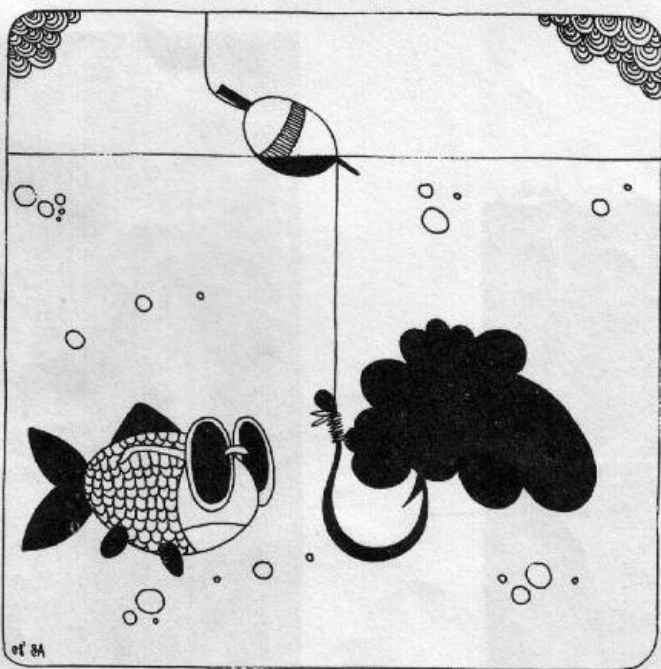
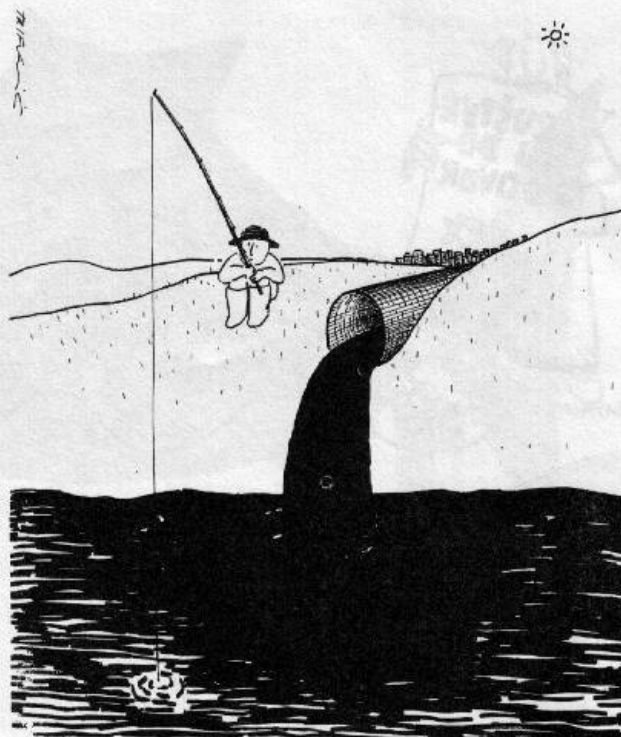
Zapravo, za sve je kriv Mladen Bognar. Njemu je prošlog ljeta sinula ideja da Slavonski Brod bude organizator izložbe karikatura na temu zagađivanja rijeke Save i ostalih vodotoka. Od ideje do realizacije nije prošlo puno vremena. Na adresu organizatora — Općinske organizacije Književne omladine Hrvatske u Slavonskom Brodu — pristiglo je stotinu radova iz Zagreba, Beograda, Skoplja, Ljubljane, Mostara, Kumanova, Zadra, Bijeljine ... Priloge su potpisali poznati majstori karikature, manje znani i oni koji tek kreću tim stazama.

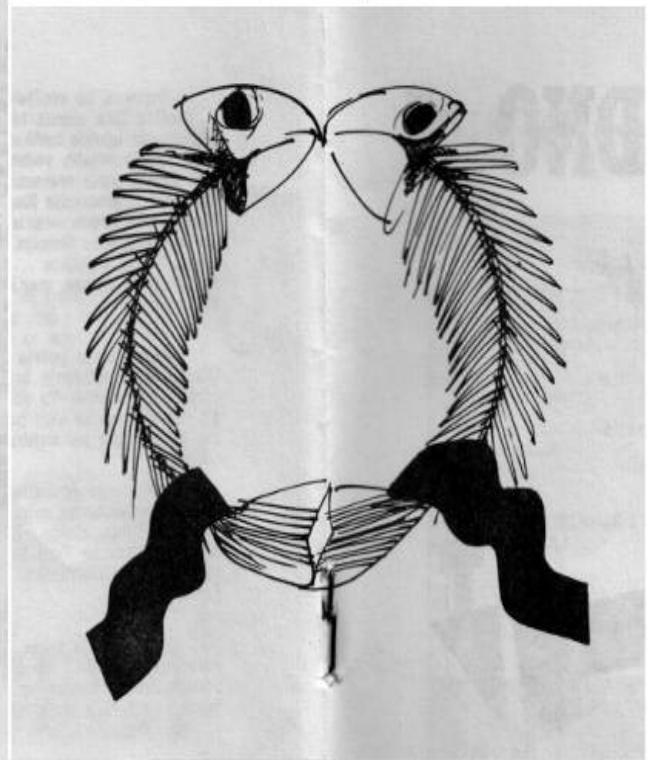
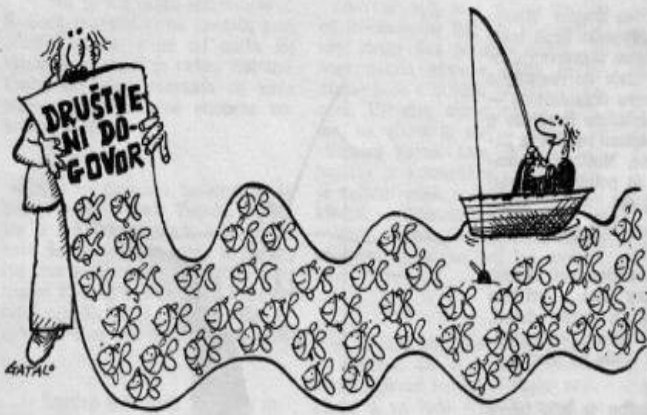
Jedna ideja počela je ubrzo smjenjivati drugu. Obećali smo izlaženje humorističkog lista u vrijeme održavanja izložbe. To obećanje, istina, nismo održali, ali »Brodolom« se ipak pojavio i u njemu objavljujemo manji izbor karikatura koje su stigle na izložbu.

Zanimanje posjetilaca za izložbu je bilo takvo da smo jednostavno morali reći: idemo dalje. Iz Slavonskog Broda izložba »Ribe plivaju ledno«, čijem je naslovu kumovao Toni Bartek, preseljena je u Županj, zatim u Slavonsku Požegu, Derventu, Bosanski Samac ...

Sada, poslije svega, ostaje da se zahvalimo svim autorima uz nadu i obećanje da ćemo se ove godine ponovo sresti. Nekom drugom prilikom — pravovremeno — bit će o tome više riječi.

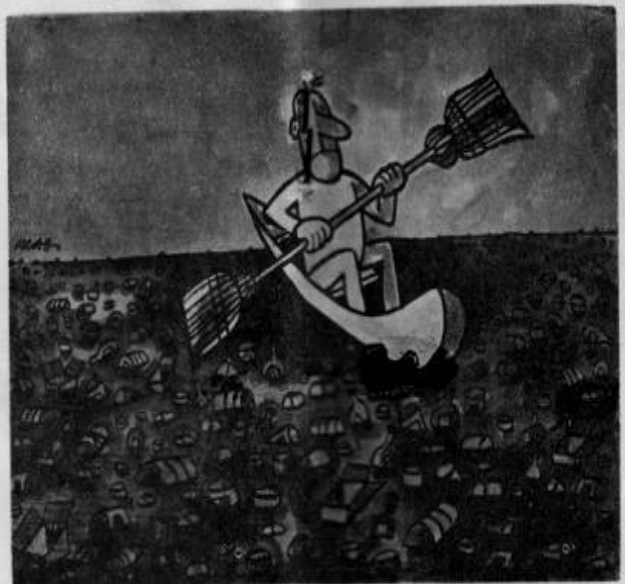
J. Šerbašić

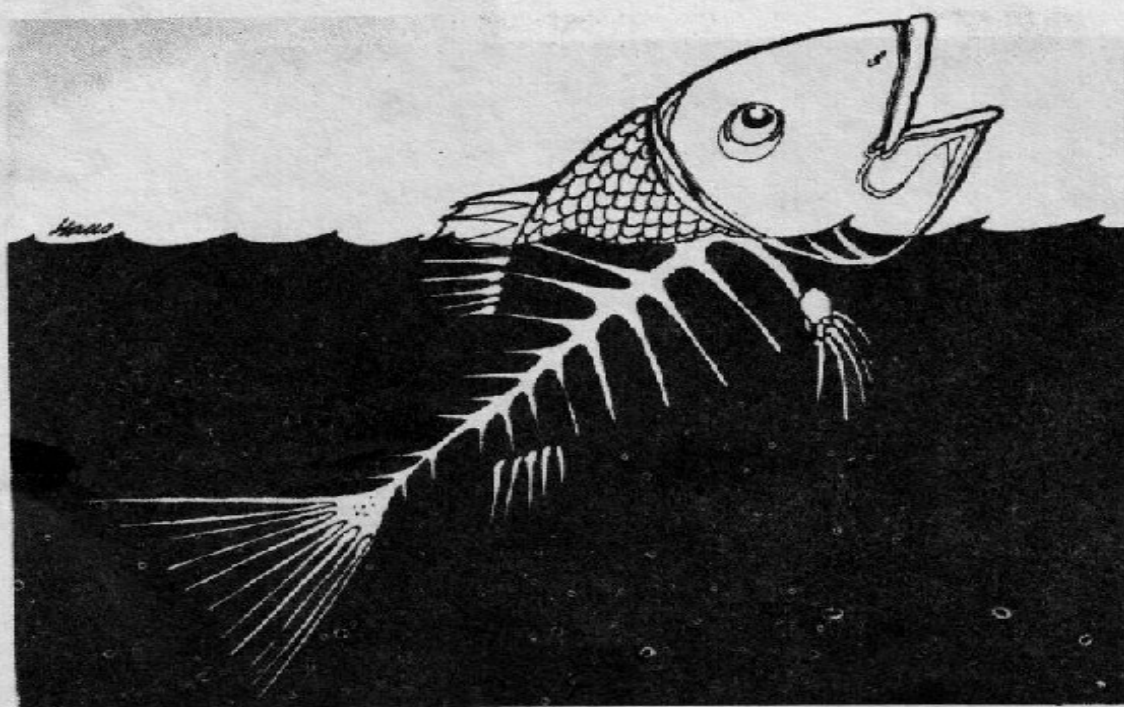
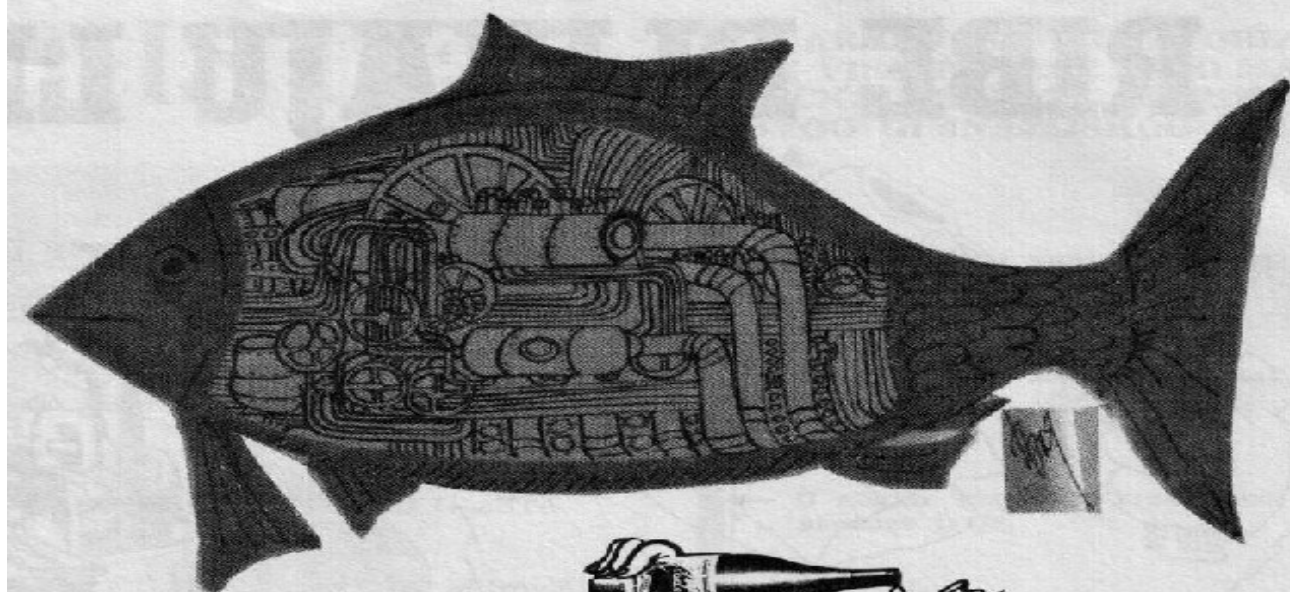

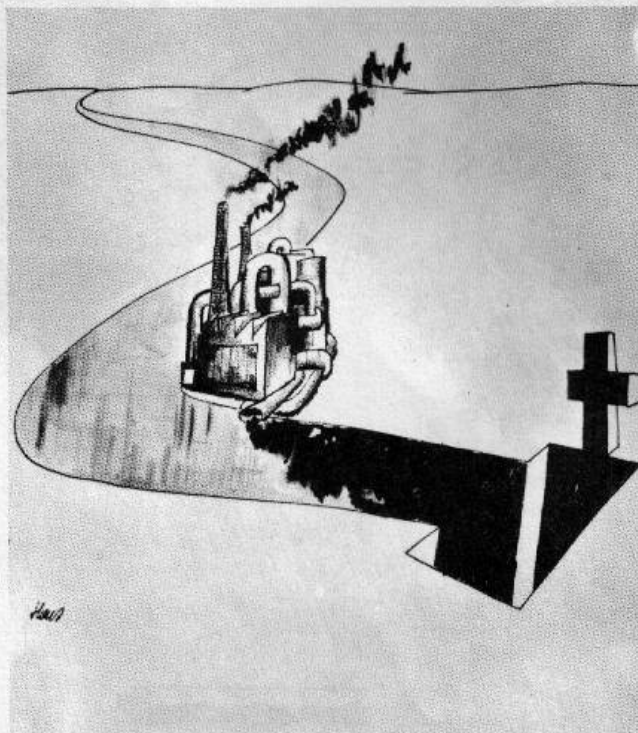
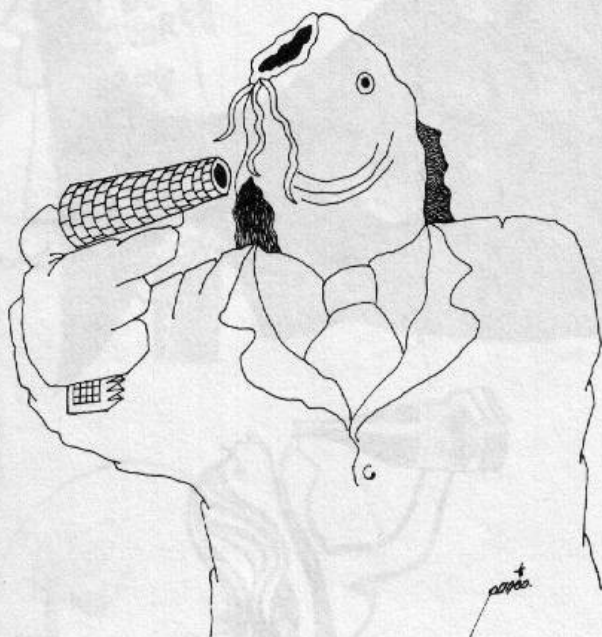
»RIBE PLIVAJU LEDNO«

Ovo je jedini humoristički list u Slavonskom Brodu na kojem piše da je humoristički

RIBE PLIVAJU LEDNO

basna GLISTE

Srele se dvije gliste poslije kiše:

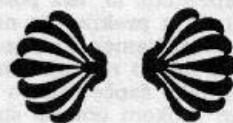
- Dosadio mi je ovaj glistinski život! — požali se jedna.
 - I meni — reče druga. — Iako se stalno savijamo i puzimo opet nismo uspjele u životu!
 - Pravo kažeš. A pogledaj ljude: malo puze, malo se savijaju i odlično im ide!
 - To je nepravda! Ne razumijem zašto se njihovo puzanje cijeni više od našeg?!
- Naravoučenije:

NEKI LJUDI PUZANJE I SAVIJANJE NISU UČILI OD GLISTA, VEĆ OD ZMIJA!

B. Mitrović

IZ ARAPOVIĆ MIRE AFORIZMI VIRE TO REČE MIRO MARČIĆ I PRILOŽI AFORIZME SVOG GIMNAZIJSKOG DRUGA.

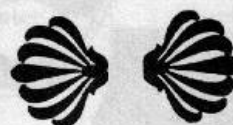
- Kada se stari panj upali i zeleno drvo može da izgori.
- Za okruglim stolom ponekad sjede čoškasti ljudi.
- U nekim glavama kratki spoj predugo traje.
- Drugovi, skratite referate — industrija papira je u krizi!

Osim »Brodoloma«, kojeg sad držite u rukama, bilo je još listova koji su se bavili humorom, satirom i karikaturom. Nažalost, ovi su listovi sada pokojni. Da, dobro ste shvatili, nema ih više.

Ako ne želite da i »Brodolom« doživi istu sudbinu, kupujte ga redovno. Ili još bolje, preplatite se.

Sudbina »Brodoloma« je u vašim rukama. Naročito u džepovima.

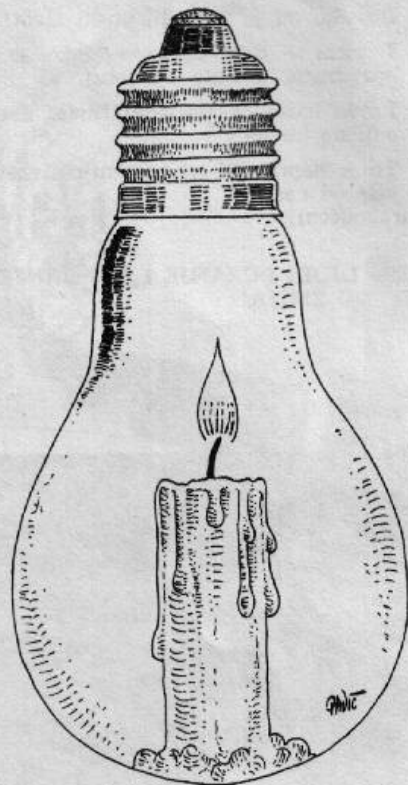
Snimio: **Duško Svilar**
Urednik fotografije: **Ivan Brezić**

ŽAPČEV SAN O SLAVI

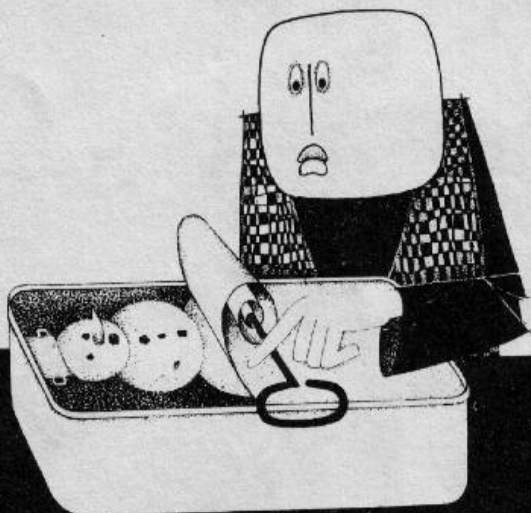
Poslije dnevnog kreketanja žabac se kući vratio i bez dužeg razmišljenja obilan ručak naručio. Zatim se jako umoran ispružio na svježu travu stavivši prednje krake pod bucmastu glavu. I prije nego što se i sam nadao, san ga savladao. Pa je onda sve bliže i dalje pretke sanjao, kako je djed godinama po potoku baku ganjao i kako se ona za njega udala, jer je bila budala. Čitav su život u nekoj smrdljivoj bari provodili, seksualnu revoluciju iz čiste dosade vodili i tako su se njegovi brojni preci rodili. Al' svi su oni sasvim obični žapci bili o napredovanju i žabljoj slavi nisu ni snili. Ako ih roda nije pojela, starost ih je ogoljela. Ni u kom slučaju on im po tome neće biti ravan jedini će u brojnoj obitelji postati slavan. Čitavu je sudbinu vidio kao na ravnom dlanu: život će skončati u nekom pariškom restoranu. I baš ga puno briga što će mu ženu skrhati tuga kad nesretna čuje za sudbinu bračnog druga, il' što će mu djeca iz kreketanja dobiti keca. Njega zanima slava, Eifelov toranj i rijeka Seina a ne tamo neki daleki preci, djeca i zakonita žena. Pa sad dalje sniva kako se u Seini umiva, iz nje čist izlazi, kod Maxima u restoran ulazi da život skonča slavno kao predjelo glavno, a ne kao neki žapci drugi koje pojede roda možda s apetitom, al' bez posebnog povoda. U tom snivanju prekine ga nestašno dijete koje ga sitnim kamenom pogodi u desni krak, na kome je još od rođenja imao dubok ožiljak. Prekine se tako žapčev san o velikoj slavi, elegantnim skokom potraži spas u prljavoj Savi gdje se, eno, i dan-danas od nafte davi.

(naravoučenije izvucite sami)

SRBAŠIĆ & VENCL

DANIELA WEINER

SAMO ZA: čovjeka, prijatelja i druga

P O Z I V

kojim se pozivate da prisustvujete suđenju koje će se održati dana 3. 12. 1980. godine u 8 sati u Slavonskoj Požegi

JOSIP L.

— O —

Nedavno je jedan mladi čovjek napustio Neuropsihijatrijski odjel bolnice Plavo Polje u Slavonskom Brodu i prije nego što mu se »ušlo u trag« počinio je grozno nedjelo: ubio je majku. A baš u vrijeme njegova bijega na Neuropsihijatriji je obilježavana 20. godišnjica rada te službe.

Kakve veze ima ubistvo sa bijegom? Molim? Ne, mi to nismo pitali.

☆☆☆

Navodno su protupožarni putovi u »Đuro Đakoviću« toliko zakrčeni proizvodima, poluproizvodima i re-promaterijalom da — recimo — kad bi izbio požar na objektu nabave vatrogasci jednostavno ne bi mogli uspješno intervenirati, što pretpostavlja da bi neminovno došlo do velike štete.

Ponovite, slabo čujem. Kažete da je nabava, možda i stoga, nedavno do temelja izgorjela. Pojma nismo imali.

— O —

O G R A D A

Na prostranoj ledini najprije je podignuta jedna kuća. Uskoro joj se pridružila druga. Pa treća, četvrta, peta . . . Nije trebalo dugo čekati da nastane ulica. Uskoro joj se pridružila druga. Pa treća, četvrta, peta . . . Nije trebalo dugo čekati da nastane prvi kvart. Uskoro mu se pridružio drugi. Pa treći, četvrti, peti . . . Nije trebalo dugo čekati da nastane grad.

Pravi pravcati grad sa svim funkcijama i službama. Sa školom, hotelom, tvornicom . . . I sa ludnicom.

Ludnica je podignuta malo podalje od grada i za svaki slučaj ograđena je visokom žicom.

Grad je rastao i širio se. Ludnica se punila a ograda pomicala. Prema gradu. I sve tako dok se jednog dana nisu spojili. Grad i ludnica. Dijelila ih je samo visoka žičana ograda.

Nešto je valjalo poduzeti. Odgovorni u gradu odlučili su: treba maknuti ogradu. To je i učinjeno.

Pa se sad više ne zna gdje se što nalazi.

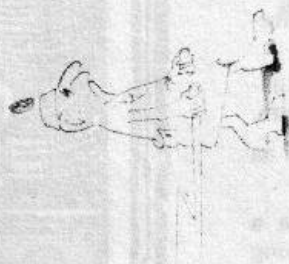
J. Šrbašić

TRIBINA „BRODOLOMACA“

Uređuje Željko Vencl

Drvetu je glava uvijek na panju!
Oni što mlata praznu slamu imaju
nekoliko žetvi godišnje!

Kako da izgrade sebe oni, što su sav
materijal utrošili u vikendice?
Kamo idu oni što stoje po strani?!
Poslije stvaranja svijeta, bogovi
nisu ništa uradili!

Na putu karijeriste prvo se utabaju
krivine!
Podvijen rep je čvrst oslonac!

Borislav Mitrović

Cijenjeni drugovi,
s obzirom da se u zadnje vrijeme
u svijetu i kod nas događaju čudne
stvari, molim vas da u interesu jav-
nosti, kako domaće tako i strane,
objavite slijedeći tekst:

Ovih sam dana sa svojom ekipom
vršio opsežne radove na lokalitetu
koji će ubuduće biti spomenut. Na-
ime, tresli smo šljive, skupljali ih, a
od tih ćemo šljiva u datom trenutku
ispeći rakiju (oko 15 buradi, približ-
no 30 stupnjeva, nema je mnogo, ali
je dobra, prava domaća).

U jednom trenutku najmlađi član
moje ekipe, bratov sin Nikola, za-
prepašteno je zurio ispred sebe i po-
čeo nešto vikati. Još ni dan danas
ne znamo što je vikao jer ga nismo
razumjeli, a on je od silnog uzbude-
nja sve zaboravio.

U svakom slučaju, desnim kaž-
iprstom pokazivao je na obližnje sta-
blo, koje nije bilo šljiva, već topola.
Cijela ekipa je pogledala u pravcu
koji je označavao kažiprst i tek smo
tada ugledali ono o čemu vam že-
lim pisati.

Naime, na spomenutoj topoli ugle-
dali smo neko biće koje je svojim
obličjem podsjećalo na čovjeka, k
tome vrlo inteligentnog. Približili
smo se topoli i — imali smo što vi-
djeti! To biće je na spletu grana na-
pravilo nastambu. Pravi nužni smje-
štaj kakav često možete vidjeti uz
naše pruge ili po starim skladištima.

Odmah sam izdao naređenje da se
dovede seoski fotograf Breza kako bi
postojanje i boravak ovog bića na
mojoj topoli ovjekovječio. Eventual-
no, taj snimak bismo mogli koristi-
ti kao dokaz u znanstvenim krugo-
vima.

Po fotografa je otišao muž moje
sestre, ili kako se to u narodu malo
slobodnije kaže — sestrojebac. Dok
smo čekali fotografa, intenzivno sam
razmišljao o mogućem porijeklu tog
bića. Kako se u zadnje vrijeme oko
Zemlje šunjaju mnoga nepoznata bi-
ća, pomislio sam da je to jedno od
njih. Ne da se hvalim, ali moja ra-
kija je nadaleko poznata, pa sam
pomislio . . .

Ali, da ne skrenem s teme. Kad
se moj sestrojebac vratio s fotogra-
fom Brezom, saznali smo još neko-
liko detalja. Breza je rekao da je
poštar Andrija, onaj koji stanuje
kraj škole, prije nekoliko večeri kad
se vraćao iz birtije, vidio leteće ta-
njure. Nitko mu nije vjerovao. Sad
je na nama da ga rehabilitiramo.

Usput rečeno, Andrijin slučaj me
je počeo uvjeravati da nas je posje-
tilo neko biće iz svemirskih daljina.

Međutim, moram naglasiti da se
»Foto Breza« u ovom slučaju nije
pokazao na visini zadatka koji je
bio pred njim. On je to biće htio
snimiti odmah i za osobnu kartu,
pasoš i vozačku dozvolu, pa je čak
pitao kako će mu se to platiti. Re-
kao je, da osim dinara koje mora
primiti, priznaje samo DM, ali ni-
kakvu svemirsku valutu ili kreditne
kartice. Smirio se tek kad sam mu
obećao šunku.

Na spomenutu riječ »šunka«, biće
se začuđeno trglo. Shvatio sam to
kao dobar znak. Poslao sam trećeg
člana ekipe, zapravo mog zamjeni-
ka ženu Katarinu, da iz pušnice do-
nese najveću šunku. I dok je ona
išla prema mesosušnici viknuo sam
joj da donese i rakiju.

Tada se biće pokrenulo. Sinulo mi
je da su šunka i rakija pravi ma-
mac. U tom momentu je i naš fo-
tograf konačno shvatio zašto smo ga
zvali i napravio je više snimaka.

Mamili smo ga šunkom i rakijom. pa je konačno uspostavljen bliski susret treće vrste. No, samo za kratko, Biće je uzelo ponuđene suhomesnate proizvode iz domaće proizvodnje (ne prodajem, nisu mi to tržišni viškovi) kao i već spomenutu rakiju i ponovo se popelo u svoj nužni smještaj, tj. nastambu. Sakrilo se iza granja topole i nismo ga dugo vidjeli. Vjerovatno je jelo i pilo. Ako ih je bilo više, možda su, na neki svoj način, na svom jeziku i zapjevali, jer tko god je popio malo moje rakije — taj je pjevao. A biće je uzelo cijelu litru. Ako je sve to popilo, ima da pjeva k'o Vladimir Karakaš.

S obzirom da su nas očekivali drugići zadaci o kojima sam već pisao, nastavili smo raditi. Zato vam šaljem ovaj tekst kako bi vi ekipirali stručnjake koji bi proučili spomenuti događaj i razjasnili ovu misteriju. Da stručnjaci koje ćete poslati ne bi previše lutali, postaviti ću četiri pitanja koja im mogu poslužiti kao osnova za rad:

1. Ne postoji li mogućnost da se negdje u svemiru pročula moja rakija i šunka, pa su se svemirci došli uvjeriti u te priče? Napominjem da je već moj pradjed Joško bio poznati individualni proizvođač rakije. Nije li moguće da su i njega posjetila neka slična bića, koja su poslije širom svemira pronijela slavu naše obiteljske proizvodnje ovog napitka?

2. Zar je nemoguće da je to biće izbjeglica iz neke druge civilizacije, koja je toliko zatrovana da je morala potražiti spas na okolnim civilizacijama, pa je prilikom rasporeda dobilo baš moj šljivik?

3. Nije li čak vrlo vjerovatno da se neka suprecivilizacija putem svog predstavnika okomila na moj šljivik, kako bi ukrala tehnologiju proizvodnje rakije i plasirala je na svoje tržište? U tom slučaju molim nadležne da mi objasne kakva su moja patentna prava!

4. Ukoliko se utvrdi da je to biće stanovnik neke druge planete,

odnosno civilizacije, ne znači li to da je moja rakija bolja od svih pića koja direktor ovdašnjeg ugostiteljskog poduzeća »Poplava«, drug Boža, prodaje kao domaća?

Molio bih također da nadležni forumi ovom biću, ako ga još zateknu kad dođu, daju ime, jer ja se u to ne bih želio miješati. Moje je da otkrijem, a vi dajte ime.

Koristim priliku da kažem kako je u našem kraju »Brodolom« vrlo čitan list. Osim mene čita ga i ovdašnji učitelj Vjeko, a on je kako je to svima u selu poznato — intelektualac.

Hvala vam na uvrštenom prostoru. Ako mi pripada kakav honorar, iz volite ga poslati »Foto Brezi« kako bi mu bile plaćene one slike (osobna karta, pasoš, vozačka), a šunku ću sačuvati jer mi je dragocjena. Sprema se, kažu, gadna zima.

Preporučujem se.

Dragan Ravlić, zvani Deniken

P. S.

(Šljive su obrane, jer »Brodolom« kasni u tom smislu)

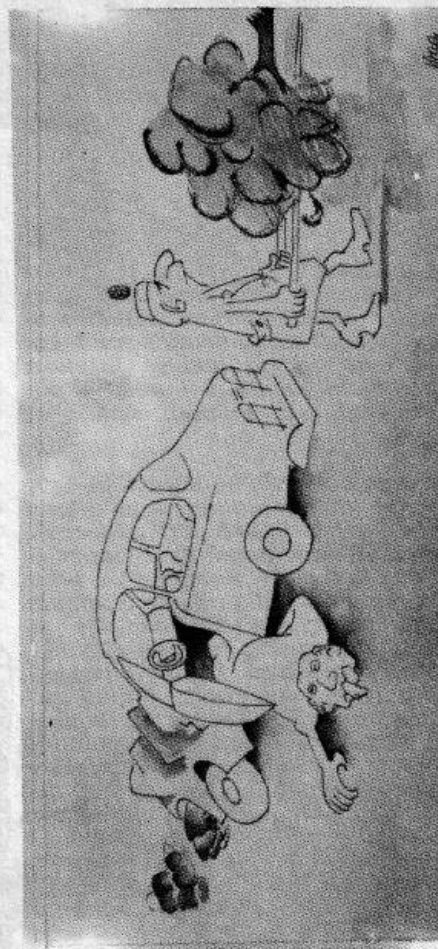

Karikatura **M. Bogнар**

EPI(KILO)GRAMI

POZNAT

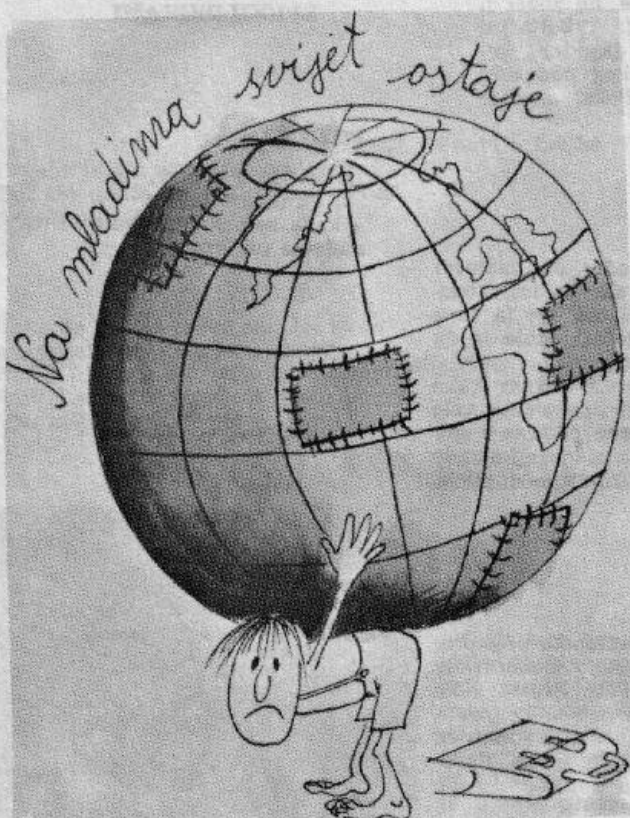
Uvijek je u centru, svi ga dobro znaju: a kada se čisti ljudska sredina, nađe se pri kraju.

ATEISTA

Iako je ateista, počeo je moliti boga, da ga spasi — od gradskoga smoga.

M. M.

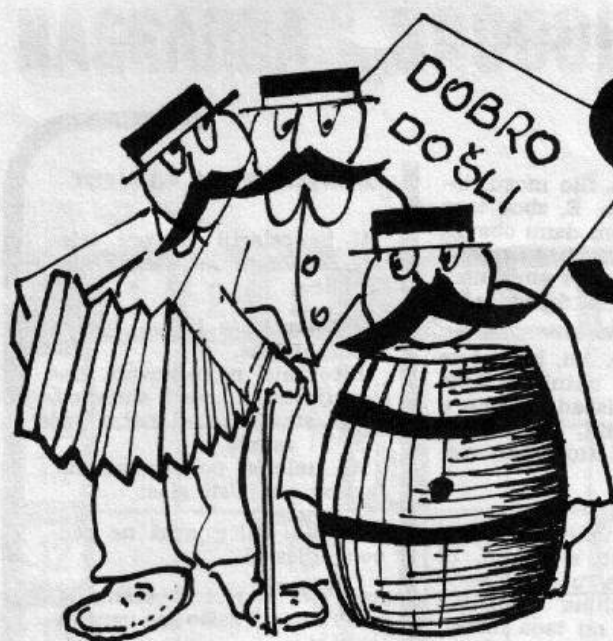
S. Virag

S. Virag

— 26,00 — DU — DU!

SEOSKI TURIZAM

— Taj seoski turizam postao je moderan u pravo vrijeme — rekao je drug Toma Duhač. — Bio sam jedan od onih naivčina koji je uzduž obale nemio gubio svekolike novce, nikako zaradene na sportskoj prognozi, lotu, tomboli ili kakvoj profesionalnoj deformaciji. Odmah, prvog dana zasluženog odmora, podigao sam K-15 i za to dobio na željezničkoj blagajni cijelu voznu kartu. Vjerujte mi, nisam morao davati ništa od svoje jadne uštedevine. To je za mene kao radnika jedan veliki plus!

— Vidim ja svi putuju na more, guraju se po peronima, da prostite, kao brabonjci pod kozjim mahalom. Ja fino sam u — suprotnom smjeru. Pravac selo. Još isto popodne stigao sam u Papazjance. Nije mi rodno, ali sam ga tako osjećao. Pogotovo što sam od kolodvora morao tabanati debeli sat vremena da bih stigao u turizam. Prvog čovjeka koji mi se učinio ozbiljnim priupitao sam za turističke namjere dotičnih Papazjanaca. Ozbiljni čovjek je zastao, odmjerio moju prtljagu od ruke do ruke pa me upitao:

— Na kakav turizam mislite?

— Kako, kakav? Pa seoski. Zar kod vas u Papazjancima postoje i drugi turisti?

— Postoje — veli čiča i stade.

Stadoh i ja da odmorim otiske prstiju od proklete bagaže.

On počeo svoju priču:

— Još prije par godina borili su se naši za naziv turističkog mjesta, ali oni u općini Jadikovac ni da čuju. »Kakav vas spopao turizam?« veli netko tamo našoj delegaciji. »Ni mora nemate! Pa dobro, ako već nemate mora, da bar imate poštenu rijeku ili kakav muzej. Ovo malo potoka što kinji kroz Papazjance i nije potok nego jad. Drugo. Što bi radili tu (tu) risti u selu? Tresli du-

dove? Ili može bit krenuli u radnu akciju kopati kukuruz i kositi livade? Koješta! Da su ti htjeli seoski turizam, ne bi pobacali motike i pobjegli u gradske podrumne. Samo vam takvi mogu doći. Što se tiče fine gospode, ti imaju svoje dvorce na moru ili naprosto odu u druge države... »Eto, tako je pred tim i sličnim razlozima delegacija kapitulirala. No, naši se nisu tako lako

predavali. S obzirom da uz Papazjance prolazi autoput, sve su nas češće pohodili nepoznati ljudi. Bilo da su imali sudar pa su se iskasapili, ili iz banalnog razloga da kupe kobasica, jaja, luka, mrkve, lubenica, krastavaca... I tako je krenulo...

— Dobro, a što je bilo s općinom? Zar je dozvolila divlji turizam?

— Nije. Ali sve je više uzmicala pred činjenicama pravog turizma. Da ste došli prošle godine, ne biste se mogli prijaviti turističkom birou. Iako je turizam već bio uhvatio maha, biroa ni od korova! Danas je već druga stvar.

— Kako? Znači da imate turističko društvo pa i biro?

— Imamo. Ali koliko nas je to koštalo, oho hoooo!

— Prošle godine, nekako u srpnju, došlo je desetak izletnika (jer dok se u Papazjancima nije osnovalo turističko društvo, nije se smjelo reći — »turist«). Neki automobilima, neki pješke. Dosta fini ljudi. Raspitivali su se o ovom i onom. Razgledali crkvu, poštu, zadrugni dom, groblje, školu. Interesirali su se kako naš narod živi i sve što učene ljude zanima. Razišli su se po selu kao rakova unučad — kuda koji. Dobili i koštu, sve za sitne novce. »Tu mora biti turističko čvorište!« Klicali su zadovoljni i sretni dok im je niz brade curila mast od pečenih gusaka i pataka. »Oni u Jadikovcu misle da mi nemamo uvjete za turizam. Čak ni za seoski!« — žalili su se rukovo-

dioci. »Imate, imate« — hrabрили su prvi gosti mještane Papazjanaca... I što se dogodilo? Već sutradan noću bila je opljačkana poštanska blagajna i odnesene penzije. Prekosutra je okradena trgovina i kasa mjesne zajednice. Odmah zatim izgorjelo je stotinjak hektara prvorazredne šume, a nekako u isto vrijeme požar je pokosio hektare zadrugne zobi.

Kad su o tome počele pisati novine, sletjeli su se izletnici na sve strane. Puno selo. Vrvi. Stigli općinari zapuhani kao da ih je sam vrag toljagom jurio u Papazjance. »Pogriješili smo, drugovi«, vikali su iz svog mercedesa. »Odmah osnujte turističko društvo! Imate sve uvjete kao otoci, gradovi i sela uz more. Još i bolje! Oni nemaju toliko zobi. Past će i koja deviza...« Istog dana osnovano je Turističko društvo »Rog« i održan valjan banket. Okupljenim izletnicima koji su sada dobili status »turista«, održani su dirljivi govori o našim nadama u razvoju seoskog turizma. Govorilo se kako ćemo dobiti love, kako organizirati igre i festivale, kako će vatrogasno društvo dobiti novu štrcaljku jer ostalo je još nešto šume i ljetine. Odmah nekako poslije banketa, okradena je mjesna crkva svetog Bartola, a sa groblja su zdipili zvono.

Nisam se obazirao na te priče, nego upornošću pravog turiste, krenuo sam naprijed da makar ja budem jedina bistra kap u slapu mutnih voda domaćeg turizma. I nisam pogriješio. Pozdravljali su me kao da se ništa nije dogodilo, osim što je svake noći pred mojim vratima rezao zavezan pas.

Da mi netko ne uđe unutra.

I. Boždar

DRAMICA ZVANA DNEVNICA

— Dobar dan, zvali ste me nešto, ako se ne varam?

— Točno, zvali smo vas, da nam nešto objasnite...

— Dobro, mogu. Ali požurite, jer upravo krećem na službeni put...

— Upravo smo vas zbog toga i zvali, mislim, zbog tih vaših službenih putovanja.

— U čemu je problem, što nije u redu?

— Pa, nakon višednevne analize došli smo do dva veća i nekoliko manjih zaključaka. Kao prvo, zaključili smo da godina ima 365 dana, a kao drugo, ustanovili smo da ste prošle godine naplatili ukupno 732 dnevnice.

— I samo zbog toga ste me zvali? Oduzimate mi dragocjeno vrijeme zbog takve sitnice?!

— Da. Zanimalo bi nas da nam objasnite, kako vam je to pošlo za rukom da dnevno na putu budete po 48 i više sati.

— Pa, ako baš želite znati, molim. Ja sam naime, vrlo vješt u obavljaju

nju terenskih poslova. Što mogu, takav sam valjda rođen. E, zbog toga ja uspijevam u jednom danu obaviti posao za koji drugima trebaju dva ili više dana. Pa, zar nije onda normalno da pišem dvije dnevnice?

— Moguće, moguće. Ali, kako ćete objasniti to, što iz putnih naloga koje ste ispunjavali ispada da ste u jednom istom danu bili, na primjer, 24 sata u Ljubljani i isto toliko vremena u Skoplju?

— Ništa jednostavnije. Tijelom sam bio u Ljubljani, a dušom, ili kako hoćete mislima u Skoplju. I budite sretni da mislima nisam bio u inozemstvu, jer bi mi tada morali isplatiti dnevnice u devizama.

— Recite nam još i to, kako je moguće da ste istog dana tri puta bili po čitav dan u Zagrebu? Našli smo tri vaša putna naloga koje ste ispunili i naplatili za službeni put u Zagreb 31. veljače prošle godine...

— E, vidite, taj dan mi je zbilja bio naporan. Popušio sam toga dana cigareta za trojicu, na poslovnom ručku jeo sam za trojicu, popio sam viskija za trojicu, a u veselom štimungu porazbijao sam boca i čaša barem za desetoricu. Dakle, vidite i sami da sam imao razloga naplatiti za taj dan barem tri dnevnice, ako ne i više...

M. Mijović

BIROKRATSKA SAVJEST

U kancelariji zazvoni telefon. Birokrata se prenu i diže slušalicu:

— Spavaš, je li? — čuo se nepoznat glas.

Birokrata ne odgovori. Samo zijevnu i spusti slušalicu. Zatim stavi najveći pečat pod glavu i zahrče.

Ali, telefon ponovo zazvoni. Javi se onaj isti glas:

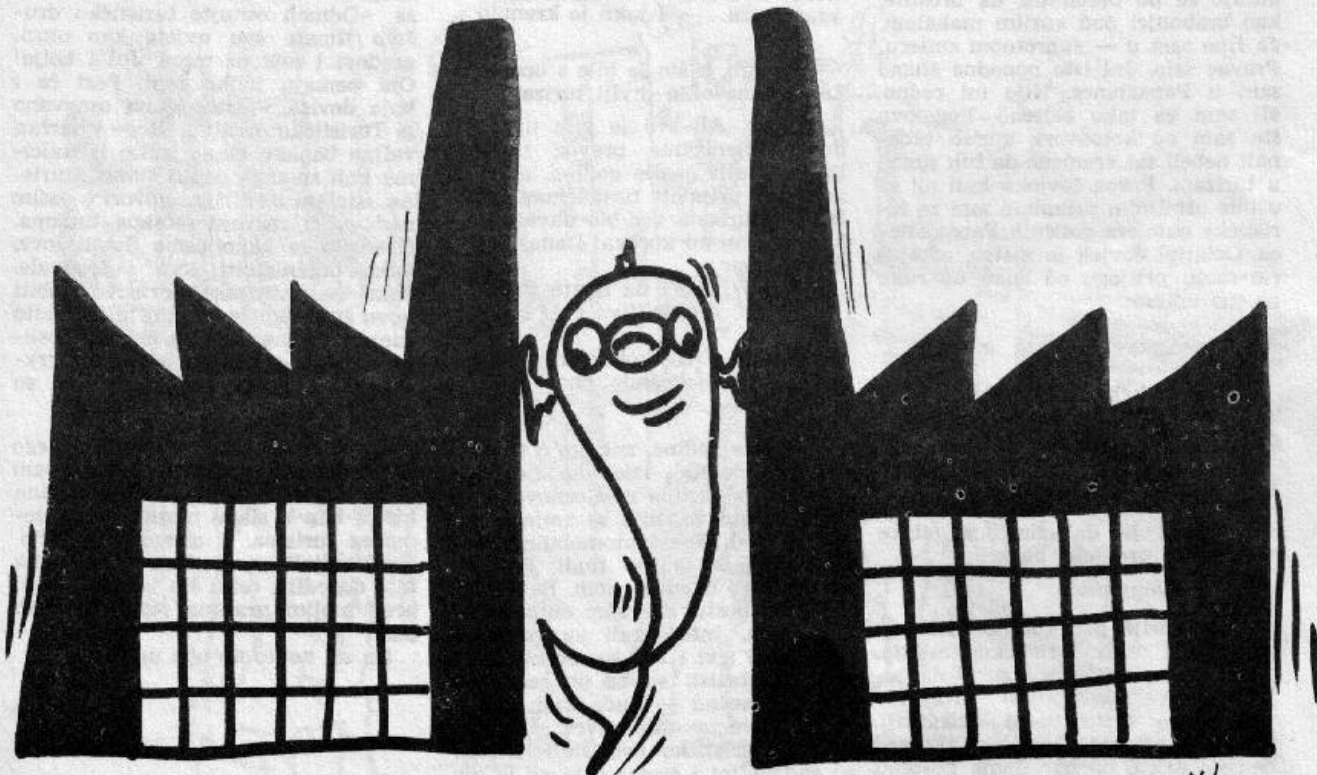
— Stidi se! Spavaš na radnom mjestu!

— Tko si ti?! — planu birokrata. — I zašto me uznemiravaš?!

— Ja sam tvoja savjest!

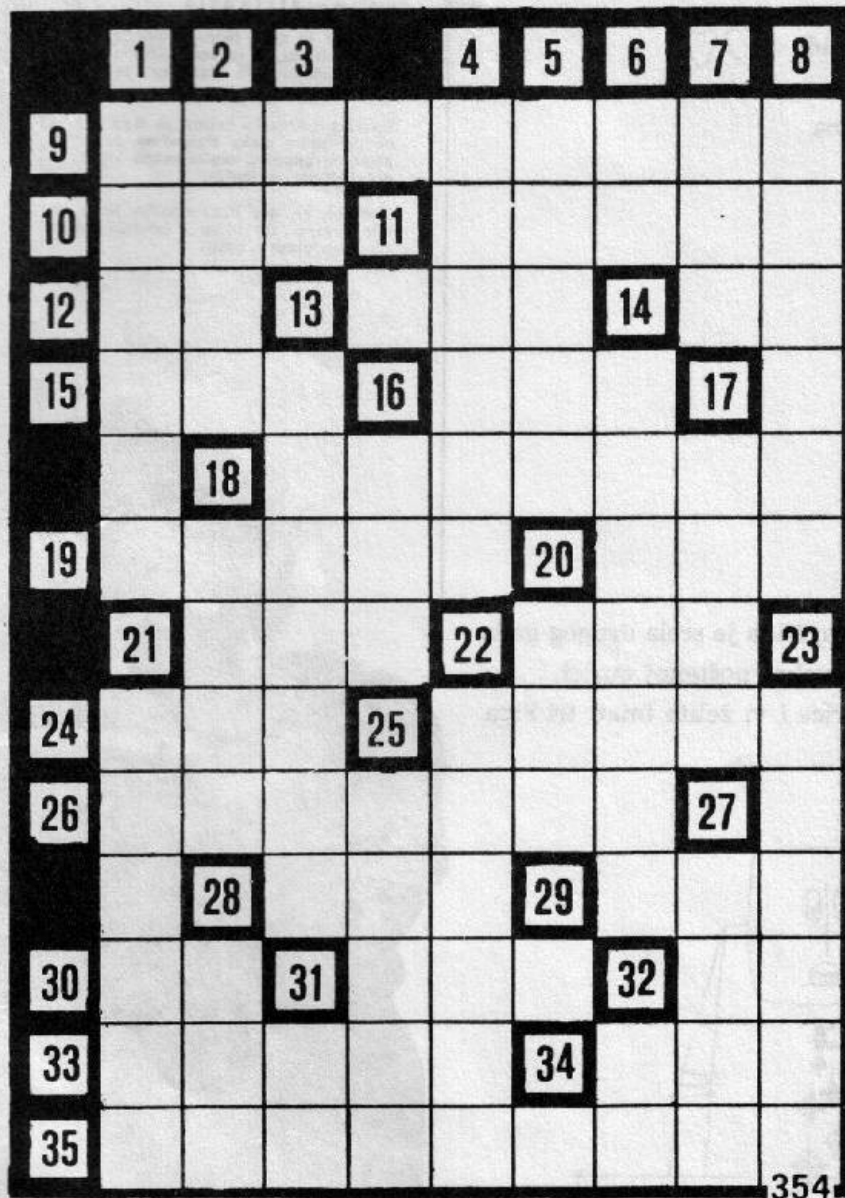
— Krivo spojeno. Ja nemam savjesti! — reče birokrata i nastavi spavati.

B. Mitrović

sk/
puc

NAGRADNA „BRODOLOMKA“

RJEŠAVA SE LEŽEĆI: 9. Vrt od stakla, 10. S njim se igra bilijar (ne džepni), 11. Na cesti ih ima i lijevih i desnih, 12. samo za pismene: upišite RB, 13. Neron ga je palio, ali nije uspio, 14. Prvo slovo abecede i peto slovo azbuke, 15. Nije grad na Kavkazu, 16. Početak reorganizacije, 18. Milijanić bez «s», 19. Živi naopako, 20. Majčine majke prefiks, 21. Tako tepaju Aleksandru Klasu, 22. Pobožno žensko ime, 24. Kad će već jednom... 25. Svi mi, 26. Dobro je pravil Nadalina, 28. Kipar Jean, 29. Zenama nedostaje, 30. Službeni naziv za slovo «I», 31. Čakija bez drugog dijela, 32. Pozicija između Skandinavije i GB, 33. Mjerilo za čoškove, 34. Soss-ovo ime, 35. Dobro došao u moju ogrlicu!

RJEŠAVA SE STOJEĆI: 1. Čuvaju... 2. Zabrano je, 3. Idi u paršuni! 4. Mjesto gdje bi Djevica Orleanska davala (porez na O.D.), 5. Turski kruh, 6. NU, 7. Gdje Ivo Robić ima vilu, 8. Konobarica iz doma penzionera, 13. Zajedničko učenicima i muževima, 14. Lopovsko osnovno sredstvo, 16. Martin sa zubima i bez njih, ali pjeva, 17. Lijepa i opasna ptica, 18. Prolazno-stambeni pčelinji prostor, 20. Umjetno stvorena riječ od poliacrinitril, 21. Morski šaran, 22. Vrsta bombe, 23. Ima neka tajna veza između majmuna i ovog Engleza, 25. Dmovina «Metaxe», 27. Zajedno sa 7 stojeći «starina», 28. Slika i prilika, 31. Isto što i 36 ležeći, 32. Da je na početku «p», bilo bi nas dvoje, a da na kraju ima «a», bila bi papiga.

Vaš Boris

SAVSKE MODRICE

I
Stoje dva brodska ribiča pored Save, dpa se hvale. Prvi ribič: »Znaš, u zadnje vrijeme toliko mi riba »ide« da napecam pun auto. Jedini problem je što stanujem daleko od Save, a gorivo je skupo, zato ne dolazim često pecati!« Drugi ribič: »Baš si pravi som. Vidiš, ja ne dolazim na Savu pecati, nego punim kante »savskom vodom« pa je kod kuće malo »procijedim, oplemenim« I imam goriva koliko hoću. Poslije sjednem u fiću i odem pecati na jasinjski ribnjak.«

II
Na simpozijalnom, super A — grupe, visoko naučnom mudrovanju, sastali se zastupnici i dušebrižnici drugova: Savka, Dravka, Dunavka, Moravka i drugarica — Unice, Bosnice, Drinice, Tisice i ostalih rijekavica, da im promijene imena u jedno zajedničko. Predložile ime lako, neka se svi zovu KANALKO.

III
Prije dvadeset i više ljeta, žalila se rijeka Sava gradu Brodu: »Grade Brode, ostat ću bez čiste vode, i još više, u meni i na meni, uginut će sve što diše. Grade Brode, pročisti svoje otpadne vode! Čuvaj mi srce da ga crknuta krava rogom ne probode!« Prodoše godine puste. Silne žalbe, molbe, pa i preteča pisma, rijeka Sava gradu Brodu, više ni ne piše. Niti piše, a čini se da i jedva diše.

Pored grada Broda već i ribe Savom plivaju ledno, a Brodanina sada jako brinu brige; odakud u Savi toliko dresirane ribe!

TONI BARTEK

U ovoj križaljci postoje slobodna slova. Spojite ih i kao rješenje pojma pošaljite dopisnicom na našu adresu: »Brodolom«, 55000 Slavonski Brod, Omladinska 2.

Točni odgovori kuhaju se u kotliću za »fiš-paprikaš« iz kojeg izvlačimo pet dobitnika poklon paketa Društva za humor, satiru i karikaturu Slavonski Brod.

Napominjemo da rješenje ima vrlo blisku vezu s kraljicom zagonetki.

Ako smatrate da je križaljka preteška ili čak nerješiva (na što imate pravo), lijepo nam to napišite na komadiću papira. Mi ćemo taj papirić korisno upotrijebiti: staviti ćemo ga u onaj isti kotlić i izvući još jednu nagradu. Važno je da surađujemo.

PJESMA BRODOLOMA

BRODOLOMI

Da sam tada ♥ znao što znam sada ♥♥

ne bi Nina ♥♥♥ ostala nevina

već bi mlada zapamtila gada

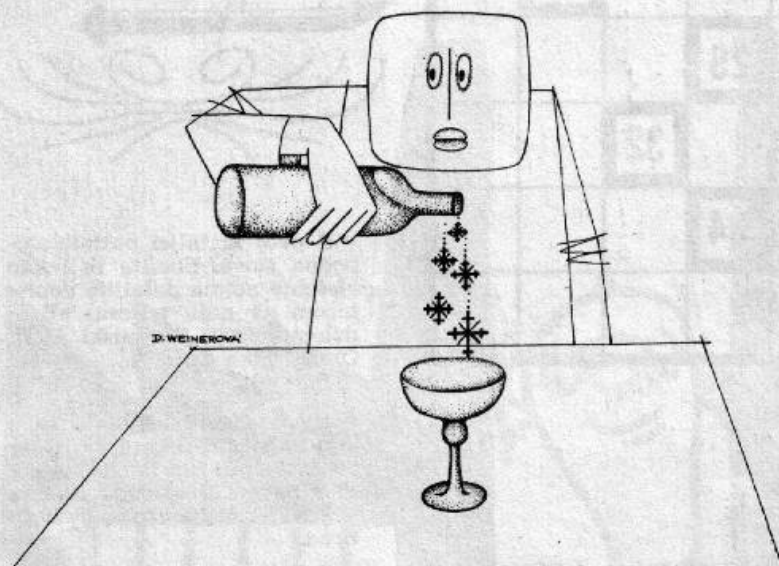
♥ proljeće 1979.

♥♥ jesen iste godine

♥♥♥ poštena curica

Između prvog i drugog srca, Nina je srela drugog gada
i dogodilo joj se ono što se dogodi svakoj poštenoj curici.

Ako osim ove poštene curice i vi želite imati tri srca
— kupite »Radensku«

U jednoj brodskoj osnovnoj prigradskoj školi uvedena je za nastavnike preko školskih praznika obavezna četverosatna nastava — štrikanja

U Brodu je pred Novu godinu otvoren još jedan frizeraj, a ja sam vidio u novogodišnjoj noći raščupanu ženu jednog urbaniste

Brodsko omladina čekala je Novu godinu po privatnim disko klubovima, a u podrumu budućeg omladinskog kluba dočekali su je štakori

Mesnice su dva dana poslije Nove godine bile prazne. Da li su i brodski mesari tih dana glodali kosti?

SADA SU POPULARNI MOMCI U UNIFORMAMA

AKO VAM SE »BRODOLOM« SVIĐA, SAČUVAJTE GA
I PIŠITE NAM.
AKO VAM SE NE SVIĐA, BACITE GA I OPET, NAM PIŠITE,
NEKA I MI IMAMO ŠTO BACITI!